

471.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 maja 1932 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego.

Na podstawie art. 1, 3, 5, 6, 7, 13 i 17 ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 763) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. 1) Artykuły — art. — wymienione w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają postanowienia ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 763).

2) Paragrafy — §§ — wymienione w tem rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają przepisy tego rozporządzenia.

3) Skróty oznaczają:

- a) „izba skarbowa” — również Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy);
- b) „urząd skarbowy” — Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych;
- c) „K. S.” — Kontrola Skarbowa.

§ 2. Od wydanych w pierwszej instancji orzeczeń władzy skarbowej można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, której decyzja w administracyjnym toku instancji jest ostateczna. Odwołanie ma być wniesione za pośrednictwem władzy orzekającej w ciągu czternastu dni od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia.

§ 3. Wyrób, rozlew, magazynowanie i obrót napojami winnymi podlegają nadzorowi skarbowemu.

§ 4. 1) Samoistne przedsiębiorstwa tłoczenia soków z surowców, wymienionych w art. 1, przeznaczonych do wyrobu napojów winnych w wytwórniach, winny być zgłoszone inspektorowi K. S. i podlegają nadzorowi K. S.

2) Przepisy tego paragrafu nie odnoszą się do wyrobu napojów winnych, przeznaczonych do użytku we własnym gospodarstwie domowym.

§ 5. 1) Przedsiębiorcę wytwórni lub wolnego składu może zastępować wobec władz skarbowych jego zastępca (kierownik).

2) Ustanowienie zastępcy konieczne jest wówczas, gdy przedsiębiorstwo należy do osoby prawnej lub takiej osoby fizycznej, która nie może wypełniać osobiście ciężących na niej obowiązków.

3) Jeżeli urząd skarbowy uzna ustanowienie zastępcy za konieczne (ust. 2), zawiadomi o tem pisemnie przedsiębiorcę i wyznaczy mu termin do zgłoszenia zastępcy.

4) O ustanowieniu zastępcy przedsiębiorca obowiązany jest donieść urzędowi skarbowemu. Do-

niesienie o ustanowieniu zastępcy winien podpisać także zastępca na dowód, że zastępstwo przyjmuje.

5) Przedsiębiorcy wymienionych w ust. 1 zakładów, względnie ich zastępcy, obowiązani są na żądanie kontrolujących urzędników udzielać wszelkich wyjaśnień, niezbędnych do wykonywania nadzoru skarbowego.

§ 6. 1) O zmianie osoby przedsiębiorcy obowiązany jest przedsiębiorca przejmujący zakład donieść w ciągu dni ośmiu urzędowi skarbowemu pismem w dwóch egzemplarzach; przedsiębiorca ten winien równocześnie bądź potwierdzić pisemnie prawdziwość danych, zawartych w zgłoszeniu i planach, które przedłożył jego poprzednik (§ 38), oraz sprawdzoną pojemność poszczególnych naczyń, bądź też przedłożyć nowe zgłoszenie, w którym to wypadku mają zastosowanie przepisy §§ 39 do 43.

2) Urząd skarbowy zachowuje jeden egzemplarz zawiadomienia, drugi zaś z potwierdzeniem przyjęcia do wiadomości zwraca przedsiębiorcy.

Wymiar, termin płatności i sposób uiszczenia podatku.

§ 7. 1) Do win owocowych może być dodawane w celu uszlachetnienia wino gronowe lub rodzynkowe jedynie już opodatkowane. O ile dodanie opodatkowanego wina gronowego lub rodzynkowego do wina owocowego odbywa się w wytwórni lub wolnym składzie pod nadzorem K. S. pobiera się od uszlachetnionego w ten sposób wina owocowego podatek, przewidziany dla wina owocowego, wedle ilości tego wina, zmniejszonej o ilość dodanego wina gronowego lub rodzynkowego już opodatkowanego. Wino takie w rozumieniu tego rozporządzenia uważa się za wino owocowe.

§ 8. Moszcz rodzynkowy podlega stawce podatkowej, ustalonej dla moszczu gronowego.

§ 9. 1) Wino owocowe powinno wykazać przy analizie chemicznej na 1 litr nie mniej niż 15 gramów ekstraktu bezcukrowego i 1,5 grama popiołu, pochodzącego z owoców lub jagód użytych do wyrobu wina.

2) Wino rodzynkowe powinno wykazać przy analizie chemicznej na 1 litr nie mniej niż 12 gramów ekstraktu bezcukrowego i 1,3 grama popiołu, pochodzącego z rodzynek, użytych do wyrobu wina.

3) Dodawanie spirytusu do win gronowych, rodzynkowych, owocowych i miodu dozwolone jest jako zabieg zmierzający bądź do wzmocnienia półfabrykatów z zakończoną już fermentacją przy przerobie ich na gatunki słodkie o wyższej mocy, bądź też do konserwacji napojów winnych.

4) Wina owocowe i rodzynkowe, nie odpowiadające warunkom, wymienionym w ust. 1 i 2, oraz wszelkie napoje winne, nieodpowiadające warunkom wymienionym w ust. 3 tego paragrafu, zalicza się do win sztucznych.

§ 10. Wino wyrobione z rzewienia (Rheumesculentum) pod względem wymiaru podatku spożywczego zalicza się do win owocowych.

§ 11. 1) Wymiar i orzekanie o należności i wysokości podatku od napojów winnych wyrobu krajowego oraz przekazanych z obszaru W. M. Gdańska należy do właściwości urzędu skarbowego, a przy przywozie z zagranicy — do urzędów celnych.

2) Właściwym dla wymiaru i pobrania podatku jest ten urząd skarbowy, na którego obszarze znajduje się wytwórnia lub wolny skład napojów winnych, względnie przedsiębiorstwo przerabiające te napoje na wina musujące lub gazowane, ocet lub spirytus.

§ 12. 1) W wypadkach przewidzianych w art. 2 ust. 5 należy na życzenie przywożącego zbadać rzeczywistą zawartość wina zapomocą cechowanych pojemników lub sposobem wagowym i tę ilość przyjąć za podstawę do wymiaru podatku.

2) Z przesyłki lub jej części, zawierającej butelki o jednakowej pojemności i kształcie, należy pobierać celem pomiaru tylko jedną butelkę wedle wyboru urzędnika dokonywającego odprawy. Po dokonaniu pomiaru należy butelkę zakorkować i po opatrzeniu jej pieczęcią lakową oraz kartką z notatką o wyniku dokonanego pomiaru dołączyć do przesyłki.

§ 13. Napoje winne, niezdatne do spożycia z powodu zepsucia się w wytwórni, w wolnym składzie lub w czasie przewozu ich pod węzłem podatku, zwalnia się od podatku, o ile niezdatne do spożycia wino zostało zniszczone pod nadzorem 2 urzędników K. S. lub oddane do przerobu na ocet. Przedsiębiorca, u którego wino ma być jako niezdatne do użytku zniszczone, winien zamiar zniszczenia napoju winnego zgłosić inspektorowi K. S., który po zbadaniu płynu dozoruje zniszczenia wina w obecności drugiego urzędnika K. S., spisuje z tej czynności protokół i przedkłada go urzędowi skarbowemu. Po dokonaniu tych czynności inspektor K. S. wpisuje zniszczone napoje winne na rozchód w księgach kontrolnych przedsiębiorstwa.

§ 14. 1) Urząd skarbowy, na prośbę przedsiębiorstwa, zwolni od podatku napoje winne, które uległy zniszczeniu wskutek nieprzewidzianych wypadków w wytwórni, w wolnym składzie lub w czasie przewozu ich pod węzłem podatku, pod warunkiem, że przedsiębiorca uczynił zadość wymaganiom, przewidzianym w ust. 2 niniejszego paragrafu, oraz udowodnił fakt zniszczenia i ilość zniszczonego napoju winnego.

2) O wypadkach zniszczenia napojów winnych w wytwórni lub w wolnym składzie lub w czasie przewozu napojów pod węzłem podatku należy niezwłocznie, a najdalej w 24 godziny po takim wypadku, zawiadomić urzędnika K. S., którego siedziba znajduje się najbliżej miejsca wypadku, pod rygorem utraty prawa do żądania zwolnienia od podatku.

§ 15. Napoje winne, przeznaczone do wyrobu octu, muszą być w obecności 2-ch urzędników K. S. skażone octem w taki sposób, ażeby zawierały przynajmniej 20 gramów bezwodnego kwasu octowego na 1 litr względnie 1 kilogram płynu. Skwaśniałe wino nie podlega skażeniu. Przy przywozie z zagranicy

lub z obszaru W. M. Gdańska skażenie ma być dokonane przy odprawie celnej, względnie dokonywanej przez urzędników K. S. Sposób skażenia i ilość skażonego napoju stwierdza się protokółarnie.

§ 16. 1) Napoje winne, wolne od podatku jako przeznaczone do wyrobu spirytusu w gorzelniach, należy skażać solą jadalną w ilości 2 kg na 1 hektolitr napoju.

2) Skażenie ma być uskuteczniane przy odprawie celnej lub dokonywanej przez urzędników K. S., a przy napojach winnych pochodzenia krajowego przy odprawie z wytwórni lub wolnego składu do gorzelnii w obecności 2 urzędników K. S.

§ 17. 1) Podatek spożywczy od napojów winnych należy wpłacać we właściwym urzędzie celnym, względnie w kasie skarbowej bezpośrednio lub za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności, przed wypuszczeniem tych napojów do wolnego obrotu albo przed zużyciem tych napojów w wytwórni lub w wolnym składzie, z wyjątkiem wypadku, gdy podatek został pokredytowany.

2) Przy uiszczaniu podatku przedsiębiorca obowiązany jest na deklaracji płatniczej lub na blankiecie czekowym wyszczególnić kwoty: a) podatku spożywczego od napojów winnych, b) 10% dodatku nadzwyczajnego do podatku, oraz c) dodatku komunalnego.

3) Wytwórnie i wolne składy obowiązane są kwity urzędu celnego lub kasy skarbowej, względnie potwierdzenia Pocztovej Kasy Oszczędności, otrzymane na uiszczony podatek, przechowywać w przedsiębiorstwie.

4) Podatek spożywczy od napojów wyrobionych sposobem domowym dla użytku we własnym gospodarstwie domowym, gdy wyrobiona w ciągu roku kalendarzowego ilość łącznie z zapasem przekracza 100 litrów, płatny jest w ciągu miesiąca od daty zgłoszenia, względnie od daty stwierdzenia ilości podlegającej podatkowi; w tych wypadkach podatek pobiera się od ilości przekraczającej 100 litrów.

§ 18. Obowiązany do zapłaty podatku spożywczego od napojów winnych, wydanych do wolnego obrotu w kraju z wytwórni lub wolnego składu, powinien obliczyć sam kwotę podatku przypadającą do zapłaty i wpłacić ją we właściwej kasie skarbowej lub za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędnościowej w terminie wyznaczonym w art. 4 ust. 1.

§ 19. 1) Opaski podatkowe dla wina musującego nabywać należy w kasie skarbowej, względnie w urzędzie celnym; kasa skarbowa wydaje opaski na mocy stosownego zaświadczenia urzędu skarbowego (wzór Nr. 1).

2) Opaski niezwłocznie po wykupieniu powinny być oznaczone stemplem przedsiębiorstwa, w wypadku zaś gdy towar sprowadzany jest nie w celach zarobkowych (art. 5 ust. 2) — stemplem urzędu celnego.

3) Opaski nakleja się na szyjkach przez korek w taki sposób, aby nie można było butelek otworzyć bez przzerwania opasek.

4) Naklejanie opasek odbywa się przy odprawie celnej w urzędzie celnym, albo w składzie wolno-cłowym w obecności urzędnika celnego; o ile chodzi o wino pochodzenia krajowego naklejanie opasek odbywa się w wytwórni.

§ 20. Kary za zwłokę oblicza się w wysokości 2% miesięcznie, poczynsz od 15 dnia po upływie terminu płatności podatku, przyczem każdy rozpoczęty miesiąc kalendarzowy liczy się za cały.

Kredyt podatku.

§ 21. 1) Podatek spożywczy od napojów winnych, wydawanych z wytwórni, może być pokredytowany na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2) Kredytu podatku od napojów winnych udziela do wysokości 5.000 zł urząd skarbowy, a powyżej tej kwoty izba skarbowa.

3) Celem uzyskania kredytu podatku spożywczego przedsiębiorca winien wnieść podanie do urzędu skarbowego, wymieniając wysokość żadanego kredytu i sposób jego zabezpieczenia.

§ 22. Nie mogą korzystać z kredytu: a) osoby fizyczne i prawne, znajdujące się w stanie upadłości lub pod nadzorem sądowym; b) osoby skazane za defraudację podatkową, przemytnictwo lub inne przestępstwo popełnione z chęci zysku; c) osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego, o ile istniejące traktaty lub konwencje nie zawierają odrębnych w tym względzie postanowień.

§ 23. 1) Termin kredytu (§ 21) liczy się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym napoje winne wypuszczono do wolnego obrotu, zaś przy winach musujących — od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym pobrano na kredyt opaski podatkowe.

2) Kredyt ma być zabezpieczony w sposób określony w § 24. W wypadku ofiarowania zabezpieczenia w sposób przewidziany w § 24 pod lit. a) i b), przedsiębiorca winien dostarczyć zabezpieczenie na kwotę równającą się wysokości żadanego kredytu, powiększoną o 20%.

3) Od pokredytowanych kwot pobiera się odsetki w wysokości 6% w stosunku rocznym.

4) Pokredytowany podatek od napojów winnych płatny jest najpóźniej w dniu upływu terminu kredytu, a jeżeli na ten termin przypada niedziela lub święto, najpóźniej najbliższego dnia powszedniego.

5) W miarę spłaty pokredytowanej kwoty, kredyt wznawia się w okresie na który został udzielony, jeżeli wartość złożonego zabezpieczenia nie uległa zmniejszeniu.

6) Przedsiębiorca powinien prowadzić pamiętnik kredytów według wzoru Nr. 4.

7) Nieuiszczenie pokredytowanej kwoty podatku we właściwym terminie (ust. 4) powoduje ściągnięcie w drodze przymusowej nie tylko całej zaległej kwoty z karami za zwłokę i kosztami egzekucji, lecz również wszelkich nawet później płatnych kwot pokredytowanego podatku. Nadto nieuiszczenie w terminie pokredytowanego podatku powoduje

utrata prawa korzystania z kredytu, które może być przywrócone jedynie za zgodą Ministra Skarbu.

8) Kary za zwłokę oblicza się w sposób określony w § 20.

§ 24. 1) Pokredytowany podatek od napojów winnych może być zabezpieczony:

- a) przez wpisanie do ksiąg gruntowych (wieczystych) prawa zastawu, względnie kaucji hipotecznej;
- b) przez solidarną porękę zakładów kredytowych, których zdolność poręki uznana została przez Ministra Skarbu;
- c) przez zastaw papierów wartościowych, przyjmowanych pod zastaw przez Bank Polski;
- d) przez zastaw akcji Banku Polskiego.

2) Jeżeli zabezpieczenie kredytu nastąpiło przez porękę instytucji kredytowej, kredyt gaśnie, gdy poręczająca instytucja wstrzymała lub zawiesiła wypłaty lub gdy do jej majątku zgłoszono upadłość.

§ 25. Do podania o udzielenie kredytu za zabezpieczeniem hipotecznym należy dołączyć dowód własności, wyciąg z wykazu hipotecznego, obejmujący wszystkie działki oraz akt oszacowania proponowanej nieruchomości, dokonanego przez władzę sądową bądź przez władzę administracji ogólnej II instancji, a także przez banki państwowe i zakłady kredytu długoterminowego (towarzystwa kredytowe ziemskie lub miejskie). Suma udzielonego kredytu powinna się mieścić w 50-ciu% wartości szacunkowej gruntów i budynków bez ich wewnętrznego urządzenia i po potrąceniu wszystkich obciążeń hipotecznych. Uwzględnia się tylko budynki mieszkalne i przemysłowe, murwane i kryte w sposób ogniotrwały. Budynki przyjęte do szacunku powinny być ubezpieczone od ognia i polisy scedowane na rzecz Skarbu Państwa. Kredytu udziela się dopiero po zapisaniu prawa zastawu względnie kaucji hipotecznej i po dostarczeniu polisy ubezpieczeniowej. Zasadniczo prawo zastawu, względnie kaucja hipoteczna winny być wpisane na pierwszym miejscu.

Wolne składy.

§ 26. 1) Pozwolenia na urządzenie wolnego składu udziela Minister Skarbu. Pozwolenie otrzymać mogą jedynie firmy zarejestrowane, których przewidywany stały zapas napojów winnych wynosi przynajmniej 5.000 l; pozwoleń tych nie mogą otrzymać osoby wymienione w § 22.

2) Pozwolenia na prowadzenie wolnego składu wydaje się na czas nieograniczony z zastrzeżeniem prawa odwołania w każdym czasie bez odszkodowania.

§ 27. 1) Wolne składy można urządzać tylko w pomieszczeniach, uznanych przez urząd skarbowy za odpowiednie; nie mogą one posiadać bezpośredniego połączenia z jakimkolwiek innym przedsiębiorstwem lub mieszkaniem prywatnym.

2) Każdą zmianę w pomieszczeniach wolnego składu musi poprzedzić oznajmienie i przyjęcie przez urząd skarbowy.

§ 28. Wolne składy mogą być otwierane tylko w takich miejscowościach, w których znajduje się siedziba inspektora K. S.

§ 29. 1) Podanie o pozwolenie na urządzenie wolnego składu wnosi się do urzędu skarbowego z dołączeniem opisu pomieszczeń składowych wraz z planem lokalu i sytuacyjnym.

2) W podaniu należy określić przewidywany zapas składowy napojów winnych i sposób zabezpieczenia podatku.

3) Przed uruchomieniem urząd skarbowy zarządza sprawdzenie pomieszczeń wolnego składu. Jeden egzemplarz protokołu sprawdzenia pozostaje w przedsiębiorstwie, a drugi przechowuje urząd skarbowy. Przy pomiarze naczyń, mających służyć do przechowywania napojów winnych w wolnym składzie, stosuje się analogicznie przepisy o pomiarze naczyń w wytwórni (§ 42).

§ 30. Dla zabezpieczenia swoich zobowiązań wobec Skarbu przedsiębiorca ma złożyć przed uruchomieniem wolnego składu zabezpieczenie w sposób przepisany dla kredytowania podatku spożywczego (§ 24 i § 25). Wysokość zabezpieczenia powinna odpowiadać połowie sumy podatku, przypadającego od całej ilości napojów winnych, które w dniu miesięcznego obrachunku znajdują się względnie będą znajdowały się przeciętnie w wolnym składzie. Izba skarbowa może zarządzić znizzenie zabezpieczenia, jednak najwyżej do 25% pełnej sumy podatku, obliczonej w myśl zasad wyżej podanych. Izba skarbowa może zarządzić podwyższenie zabezpieczenia w razie powiększenia się więcej niż o 25% zapasów napojów winnych przyjętych do ustalenia wysokości zabezpieczenia.

§ 31. Wolny skład może być uruchomiony dopiero po zatwierdzeniu przez izbę skarbową protokołu sprawdzenia i złożeniu przepisanego zabezpieczenia.

§ 32. 1) Przyjmowanie, wydawanie napojów winnych oraz wszelkie czynności w wolnym składzie mogą się odbywać tylko w obecności K. S. Magazyny wolnego składu pozostają pod wspólnym zamknięciem K. S. i przedsiębiorcy.

2) Przesyłki napojów winnych, nadchodzące do wolnego składu obowiązany jest przedsiębiorca natychmiast po ich nadejściu zgłosić pisemnie inspektorowi K. S., względnie urzędnikowi K. S., któremu powierzono nadzór nad wolnym składem; urzędowe przyjęcie przesyłki w wolnym składzie winno nastąpić w przeciągu 24 godzin od chwili jej zgłoszenia.

§ 33. Wolny skład obowiązany jest posiadać dla celów kontrolnych przyrządy wymienione w § 37.

Wytwórnice.

§ 34. Za wytwórnice napojów winnych uważa się przedsiębiorstwo wytwarzające napoje, wymienione w art. 1, bądź bezpośrednio z surowców, bądź też z napojów winnych (przerób moszczów na wina lub win na wina gazowane i musujące).

§ 35. 1) Wytwórnice nie mogą mieć bezpośredniego połączenia z innymi przedsiębiorstwami przemysłowymi lub handlowymi ani z mieszkaniami prywatnymi.

2) W wytwórniach nie wolno przechowywać ani ustawiać aparatów destylacyjnych.

§ 36. 1) Wytwórnia winna posiadać następujące pomieszczenia:

- a) do przeprowadzania fermentacji głównej (w tym samym pomieszczeniu może być dokonywane tłoczenie soków oraz przygotowanie zacierów), zaś w miodosytni lokal do warzenia brzezki miodowej;
- b) do przechowywania i doprowadzania odfermentowanych płynów do stadjum napojów gotowych;
- c) magazyny fabryczne do przechowywania napojów gotowych, gdzie może się również odbywać rozlew napojów do beczek i butelek, oraz gdzie mogą być przechowywane napoje rozlane już do beczek i butelek celem wypuszczenia do wolnego obrotu;
- d) dla czynności urzędowych K. S. (art. 14).

2) każde pomieszczenie powinno być opatrzone odpowiednim napisem, określającym przeznaczenie tego pomieszczenia.

§ 37. 1) Wytwórnice powinny posiadać dla celów kontroli pojemniki 1 i 5 lub 10 litrowe do pomiaru naczyń, cylinder szklany miareczkowany z podziałkami na 2 cm³, przyrząd do odpędzania alkoholu (aparat Sallerona) lub ebuljometr, termometry oraz alkoholomierze z właściwymi tablicami redukcyjnymi; wymienione naczynia i przyrządy, z wyjątkiem aparatu Sallerona i ebuljometru, winny posiadać przepisana ważną cechę legalizacyjną.

2) W razie uzasadnionej wątpliwości co do dokładności wskazań narzędzi mierniczych urzędnicy K. S. winni je wyłączyć z użycia do czasu ponownego ich zalegalizowania.

3) Przyrządy kontrolne przeznaczone do czynności urzędowych mają być przechowywane pod zamknięciem urzędników K. S.

§ 38. 1) Wytwórca napojów, wyszczególnionych w art. 1 obowiązany jest, najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem po raz pierwszy robót wytwórczych, zgłosić urzędowi skarbowemu w 2 egzemplarzach zgłoszenie zawierające: a) imię i nazwisko przedsiębiorcy oraz siedzibę wytwórni, b) plan sytuacyjny oraz plan szczegółowy wszystkich pomieszczeń przedsiębiorstwa, c) opis wszystkich pomieszczeń wytwórni, przyrządów i naczyń, d) jak również opis postępowania technicznego oraz e) ewentualnie wskazać swego zastępcę.

2) Do zgłoszenia należy dołączyć zaświadczenie właściwej władzy przemysłowej, że urządzenie wytwórni odpowiada wymogom ustawy przemysłowej, oraz przepisom o zdrowotności i bezpieczeństwie pracy.

§ 39. 1) Sprawdzenie (weryfikację) danych, zgłoszonych przez przedsiębiorcę stosownie do prze-

pisów § 38, przeprowadza komisja urzędowa w obecności przedsiębiorcy lub jego zastępcy.

2) Przy sprawdzeniu przedsiębiorca winien udzielać dokonywającym go urzędnikom skarbowym wszelkich wymaganych wyjaśnień oraz dostarczać potrzebnych przyrządów i udzielać odpowiedniej pomocy. Dostarczone do tych celów przyrządy miernicze powinny odpowiadać postanowieniom §§ 37 i 42.

§ 40. Do czynności sprawdzenia należą:

- a) sprawdzenie czy urządzenie wytwórni odpowiada postanowieniom tego rozporządzenia oraz czy złożone plany i opisy pomieszczeń, przyrządów i naczyń wytwórni zgodne są z rzeczywistym stanem;
- b) pomiar naczyń,
- c) sporządzenie protokołu sprawdzenia.

§ 41. Wszystkie pomieszczenia wytwórni należy zbadać ze względu na ich przeznaczenie, sprawdzić podług spisu, planu sytuacyjnego i planu budynku fabrycznego; należy też sprawdzić napisy określające przeznaczenie każdego pomieszczenia. Należy dalej zbadać wszystkie przyrządy i naczynia wytwórni i dopilnować, aby były oznaczone numerami kolejnymi zgodnie z opisem i planem urządzenia wytwórni, tudzież napisami określającymi ich pojemność w litrach; oznaczenia te mają być wykonane olejną farbą lub w inny trwały sposób na samych naczyniach w miejscu widocznym.

§ 42. 1) Naczynia wytwórni przeznaczone: a) do gotowania brzezki miodowej, b) do przeprowadzania fermentacji alkoholowej, c) do przechowywania półfabrykatów, t. j. płynów, które przeszły już fermentację główną i doprowadzane są dalszemi zabiegami do stadjum napojów gotowych, wreszcie d) do przechowywania napojów gotowych — muszą być przemierzone i zaopatrzone w przyrządy, pozwalające zbadać ilość płynu przy dowolnem napełnieniu naczynia (laski miernicze i t. p.).

2) Przyrządy miernicze (laski i t. p.) winny posiadać podziałki co najmniej na każde 10 litrów płynu.

3) Naczynia, w których przedsiębiorca zamierza przechowywać gotowe wyroby dopełna, winny być wymierzone na całkowitą pojemność; zaopatrywanie naczyń takich w laski miernicze jest zbędne.

4) O pomiarze każdego naczynia spisuje się protokół w dwóch równobrzmiących egzemplarzach, który należy dołączyć do aktów sprawdzenia.

§ 43. 1) Po dokonaniu wszystkich czynności sprawdzenia sporządza się ogólny protokół, który podpisuje również i przedsiębiorca.

2) Uruchomienie wytwórni może nastąpić dopiero po stwierdzeniu przez izbę skarbową, na podstawie protokołu sprawdzenia, że wytwórnia odpowiada wymogom, przewidzianym w tem rozporządzeniu.

3) O wszelkich zmianach dotyczących pomieszczeń, urządzeń lub naczyń w wytwórni należy przed korzystaniem z nich zawiadomić inspektora K. S.

4) Jeden z zeszytów zatwierdzonych aktów sprawdzenia ma być przechowywany w wytwórni, drugi zaś w urzędzie skarbowym.

§ 44. Przepisy §§ 34 — 43 nie mają zastosowania do produkcji napojów winnych sposobem domowym dla użytku we własnym gospodarstwie, chociażby ilość wyrobu w ciągu roku kalendarzowego przekraczała łącznie z już posiadany zapasem 100 litrów.

Zgłoszenie wyrobu.

§ 45. Osoby, zamierzające wyrabiać napoje winne sposobem domowym dla użytku we własnym gospodarstwie w ilości przekraczającej łącznie z zapasem 100 litrów, mają zgłosić to właściwemu inspektorowi K. S. przed rozpoczęciem wyrobu. Ilości, przekraczające łącznie z zapasem 100 litrów, podlegają kontroli oraz opodatkowaniu w myśl § 17. Napoje takie nie mogą być przedmiotem obrotu handlowego.

§ 46. 1) Przedsiębiorca wytwórni napojów winnych (§ 34) obowiązany jest co najmniej na 3 dni przed rozpoczęciem fermentacji soków filtrowanych, względnie zacieru złożyć inspektorowi K. S. zgłoszenie według dołączonego wzoru Nr. 5 w dwóch egzemplarzach. Inspektor K. S. zaopatruje zgłoszenie liczbą kolejną oraz datą wniesienia i potwierdziwszy przyjęcie zgłoszenia do wiadomości, zwraca jeden egzemplarz wnoszącemu dla dokonania odnośnych zapisów w księdze produkcji i dołączenia do dokumentów tej księgi, drugi zaś egzemplarz zachowuje u siebie.

2) W ciągu roku obrachunkowego zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, mogą być składane na dowolne okresy czasu według uznania przedsiębiorcy.

3) O każdej zmianie w porównaniu z warunkami zgłoszenia ma przedsiębiorca zawiadomić na piśmie w 2 równobrzmiących egzemplarzach właściwego inspektora K. S. i to tak wcześniej, by ten mógł zdążyć przybyć do wytwórni przed rozpoczęciem tych czynności. Fakt doniesienia o zmianach zaznacza się na zwróconym oznajmieniu. Zwrócony egzemplarz zawiadomienia dołącza wnoszący do pierwotnego zgłoszenia i przechowuje przy księdze produkcji.

Księgi i dokumenty kontrolne w wytwórniach i wolnych składach.

§ 47. 1) Wszystkie księgi oraz dokumenty kontrolne mają być prowadzone według roku kalendarzowego, który jest zarazem obrachunkowym.

2) Księgi oraz dokumenty należy prowadzić według wzorów, ustalonych przepisami tego rozporządzenia, stosując się do pouczeń i uwag umieszczonych na stronie tytułowej każdego wzoru. Księgi winny być oparafowane i opatrzone pieczęcią właściwego urzędu skarbowego.

3) Wpisy do ksiąg powinny odpowiadać istotnemu stanowi rzeczy, a należy ich dokonywać atramentem i w sposób wyraźny. Wpisy w księgach mu-

szą być jasne i czytelne, bez podskrobań, a ewentualne pomyłki usuwane w ten sposób, aby poprawione wyrazy lub cyfry były zawsze czytelne. Każdą zmianę względnie poprawkę winna osoba zmieniająca, względnie poprawiająca opisać i potwierdzić własnym podpisem.

4) Ilość napojów winnych przy zestawieniach miesięcznych w księgach kontrolnych należy podawać w litrach; znaki dziesiętne, o ile przenoszą pół litra, należy zaokrąglać do 1 litra, odrzucając ilości poniżej pół litra.

5) Prowadzone przez przedsiębiorców księgi należy po upływie roku obrachunkowego zamknąć i przechowywać wraz z odnośnymi dokumentami w ciągu 10 lat od chwili zamknięcia ksiąg.

6) Księgi kontrolne wraz z dowodami winny być przedstawiane władzom skarbowym na ich żądanie.

7) W razie przedstawienia władzom skarbowym ksiąg i dokumentów należy przechowywać dowód ich przesłania, t. j. a) potwierdzenia urzędników skarbowych, że odebrali te księgi i dokumenty lub b) pisemne żądanie władzy i dowód wysłania kolejną lub pocztą.

8) Po upływie 10 lat od chwili zamknięcia ksiąg mogą być one wraz z dowodami zniszczone. W razie likwidacji przedsiębiorstwa przed upływem terminu, wskazanego w ust. 5, księgi wraz z dowodami mają być przesłane do urzędu skarbowego do dalszego przechowania najpóźniej do dni 14-tu po zlikwidowaniu wszelkich zapasów, znajdujących się w przedsiębiorstwie.

§ 48. 1) W wytwórni napojów winnych należy prowadzić następujące księgi:

- a) księgę produkcji (wzór Nr. 6, względnie Nr. 8),
- b) księgę magazynową (wzór Nr. 9, względnie Nr. 10),
- c) księgę podatkową (wzór Nr. 11, względnie Nr. 8).

2) Wytwórnie, które magazynują i doprawiają soki, winny oprócz księgi produkcji prowadzić pomocniczą księgę tłoczenia i doprawiania soków (wzór Nr. 7).

3) W wolnych składach należy prowadzić księgi wymienione w ust. 1 litera b i c niniejszego paragrafu.

§ 49. 1) Wpisy codzienne do wszystkich ksiąg, prowadzonych w wytwórniach lub wolnych składach napojów winnych, należy wносить najpóźniej do godziny 10-tej dnia następnego, z wyjątkiem pozycji rozchodowych księgi podatkowej, które winny być wnoszone tego samego dnia.

2) Wszelkie dokumenty, na zasadzie których dokonywane są wpisy do ksiąg (zgłoszenia, świadectwa przewozowe, kwity kasowe, protokoły i t. p.) należy przechowywać zeszyte w porządku pozycji książkowych.

50. 1) Po upływie każdego miesiąca, a najpóźniej do dnia 5-go następującego miesiąca, należy przysyłać izbie skarbowej odpisy miesięczne ksiąg,

o których mowa w § 48 ust. 1, potwierdzone przez K. S. co do zgodności z wpisami do tych ksiąg.

2) O ile K. S. nie poświadczyła odpisów z ksiąg, przedsiębiorstwo samo poświadcza zgodność odpisów z wpisami ksiąg i wysyła odpisy w oznaczonym terminie.

§ 51. Gdy nadesłane przez przedsiębiorcę władzom skarbowym pisma lub zestawienia wymagają poprawek, przedsiębiorca, po otrzymaniu takich pism zpowrotem, powinien usunąć niedokładności w terminie wyznaczonym przez władzę skarbową.

Kontrola wytwórni i wolnych składów.

§ 52. Gotowe wyroby mają być przechowywane w wytwórniach i w wolnych składach w taki sposób, aby naczynia z napojami podlegającymi rozmaitym stawkom podatku spożywczego ustawiane były oddzielnie, a butelki ponadto uszeregowane według pojemności.

§ 53. Rodzaj i pojemność butelek przeznaczonych do nalewu gotowych napojów winnych należy zgłosić inspektorowi K. S. Inspektor K. S. oznacza na wzorcowej butelce poziom płynu nalanego w ilości oznaczonej na etykiecie, oraz w ilościach dozwolonych odchyień (§ 79 litera d), poczem przytwierdza do naczynia kartkę z odpowiednim oznaczeniem za pomocą pieczęci urzędowej i pozostawia wzorce na przechowaniu w wytwórni.

§ 54. 1) W wytwórni napojów winnych stały nadzór (art. 14 ust. 3) ustanawiają izby skarbowe.

2) O przydatności mieszkań dla stałego nadzoru decyduje urząd skarbowy.

§ 55. 1) Zarządzenie o usunięciu pracownika lub zastępcy (kierownika) z powodu popełnienia defraudacji podatkowej, jak również zarządzenie w sprawie wstrzymania ruchu wytwórni wskutek nieusunięcia pracownika lub zastępcy (kierownika), wydaje urząd skarbowy (art. 14 ust. 2).

2) Zarządzenie o wstrzymaniu ruchu wytwórni z powodu niezastosowania się przedsiębiorcy do przepisów o urzędzeniu wydaje izba skarbową (art. 14 ust. 1).

3) Po terminie wskazanym w zarządzeniu (ust. 1 i 2) dozwolone są tylko czynności, niezbędne do zakończenia już rozpoczętych procesów fabrykacyjnych.

4) Po zastosowaniu się przedsiębiorcy do zarządzeń, przewidzianych w ust. 1 i 2 tego paragrafu, władza wydająca zarządzenie obowiązana jest niezwłocznie zezwolić na wznowienie ruchu w zakładzie.

§ 56. Przedsiębiorcy wytwórni i wolnych składów, względnie ich zastępcy, obowiązani są udzielać organom skarbowym wszelkiej pomocy przy przeprowadzaniu rewizyj. Wszelkie zapisy organów skarbowych w księgach kontrolnych podpisują także przedsiębiorcy lub ich zastępcy, którzy mogą przy-

tem zanotować swoje uwagi lub zastrzeżenia co do treści odnosnych zapisów.

§ 57. 1) Organa skarbowe mogą pobierać przy rewizjach próby zarówno półfabrykatów jak napojów gotowych dla sprawdzenia, czy odpowiadają wymogom przewidzianym w ustawie z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego oraz w §§ 7 i 9 niniejszego rozporządzenia.

2) Próbę w razie potrzeby należy odesłać do zbadania przez właściwe okręgowe laboratorium chemiczne Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego. Przedsiębiorcy przysługuje prawo żądania przeprowadzenia ponownej analizy przez centralne laboratorium chemiczne Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego. O ile analiza da podstawy do pobrania wyższego podatku — przedsiębiorca ponosi koszty przeprowadzenia analizy oraz koszty wysłania próbki. Wynik analizy jest miarodajny dla wymiaru podatku.

3) Pobrać należy dwie próby jednolitrowe. Przy pobraniu prób ma być obecny przedsiębiorca lub jego zastępca. Naczynia z próbami należy zabezpieczyć urzędownie i zaopatrzyć kartkami, na których ma być odnotowana nazwa przedsiębiorstwa, dzień, miesiąc i rok pobrania próby, ilość płynu (półfabrykatu lub gotowego napoju) zawartego w naczyniu w chwili pobrania z niego próby, oraz oznaczenie napoju według wpisu przedsiębiorcy w księdze produkcji lub w księdze podatku. Kartkę ma podpisać tak urzędnik pobierający próbę, jak obecny przy pobraniu próby przedsiębiorca lub jego zastępca.

4) O pobraniu próby półfabrykatu K. S. czyni stosowną wzmiankę przy odnośnej pozycji księgi produkcji, natomiast przy pobieraniu gotowych napojów pobranie próby wpisuje się na rozchód w odnośnej rubryce księgi podatkowej.

5) Pismo dotyczące wyniku analizy dołącza się do ksiąg przedsiębiorstwa.

§ 58. 1) Stwierdzenia przy rewizjach ilości zapasów przy pomocy lasek mierniczych można zanotować, jeżeli napoje winne w wytwórniach i wolnych składach są przechowywane w beczkach, kufach lub kadziach urzędownie pomierzonych, a naczynia są napełnione całkowicie.

2) W wypadkach, gdy beczki lub inne naczynia, w których przechowuje się napoje, nie są pełne, winien przedsiębiorca umożliwić dokładne ustalenie ilości płynów.

§ 59. 1) Urząd skarbowy może zarządzić, aby wytwórnie w razie przerw ruchu zgłaszały te przerwy inspektorowi K. S. celem wyłączenia z użycia kadzi zacierowych i fermentacyjnych, względnie kotła do gotowania miodu, zapomocą umieszczenia kartki umocowanej pieczęcią urzędową na dnie naczynia, na której to kartce należy umieścić datę czynności i podpis urzędnika K. S. Nałożenie i zdjęcie zabezpieczenia urzędowego należy każdorazowo uwidocznić w księdze produkcyjnej.

2) Przedsiębiorcy wolno zdjąć zabezpieczenia tylko w wypadku nieprzybycia na czas K. S., jednak nie wcześniej niż bezpośrednio przed zgłoszonym terminem zacierania lub gotowania.

Obrót napojami winnymi.**Świadectwa przewozowe.**

§ 60. 1) Każda przesyłka napojów winnych wywożona z wytwórni lub wolnego składu, a także z hurtowni, musi być pokryta świadectwem przewozowym według dołączonego wzoru Nr. 3.

2) W świadectwie przewozowym należy wymienić dokładnie osobę lub firmę zarówno wysyłającą jak i odbierającą przesyłkę, z wykazaniem szczegółowego adresu obydwu tych osób względnie firm, oraz rodzaj wysłanych napojów według stopy podatku spożywczego, jak również wyszczególnić naczynia z podaniem ich pojemności i ogólnej ilości każdego rodzaju napojów w litrach.

3) Świadectwo dołącza się do przesyłki, wtórniki zaś odsyła przedsiębiorstwo wysyłające w dniu wysłania przesyłki, a najpóźniej w dniu następnym, inspektorowi K. S. w miejscu wysłania, który przesyła wtórniki inspektorowi K. S., którego kontroli podlega odbiorca przesyłki.

4) Hurtownie wolne są od obowiązku wypełniania i przysyłania wtórników świadectw przewozowych.

5) Przy przywozie napojów winnych z zagranicy lub W. M. Gdańska świadectwo przewozowe zastępują następujące dokumenty:

- a) dla przesyłek zagranicznych oclonych — duplikat deklaracji celnej (kwit deklaracyjny) wydany przez urząd celny, który dokonał odprawy przesyłki,
 - b) dla przesyłek nieoclonionych — dokumenty celne przekazowe (listy przekazowe),
 - c) dla przesyłek, pochodzących z wolnego obrotu na obszarze W. M. Gdańska — dokument przekazowy sporządzony przez urzędników K. S. dokonywających odprawy.
- 6) Pod przesyłką napojów winnych należy rozumieć dowolną ilość naczyń lub opakowań, skierowanych równocześnie na imię jednego odbiorcy.

§ 61. 1) Arkusz świadectwa przewozowego składa się z trzech części: grzbietu, wtórnika i właściwego świadectwa.

2) Wytwórnie i wolne składy oraz hurtownie napojów winnych obowiązane są przed rozpoczęciem roku obrachunkowego zaopatrzyć się w świadectwa przewozowe; zeszyty tych świadectw w odpowiedniej ilości arkuszy przedkłada się urzędowi skarbowemu w celu oparafowania i opatrzenia pieczęciami.

§ 62. 1) Wypełnianie świadectwa przewozowego należy do obowiązków wysyłającego.

2) Świadectwa przewozowe na przesyłki, wysłane w obecności K. S., podpisuje oprócz przedsiębiorcy także K. S.

§ 63. W razie popełnienia jakiegokolwiek omyłki przy wystawianiu świadectwa przewozowego należy przekreślić wszystkie części druku świadectwa przewozowego i w całości pozostawić to świadectwo

w zeszycie, natomiast sporządzić nowe świadectwo przewozowe.

§ 64. Sporządzone i podpisane świadectwo przewozowe wydaje się przewoźnemu przesyłkę, a w razie przewozu publicznymi środkami przewozowymi, dołącza się do listu przewozowego.

Napoje winne pod węzłem podatku.

§ 65. Napoje winne, podlegające opodatkowaniu mogą być przewożone pod węzłem podatku:

- a) z urzędu celnego, względnie przy przesyłkach nadchodzących z obszaru W. M. Gdańska z miejsca odprawy, do wytwórni napojów winnych, do wolnego składu, do gorzelnii odpędzającej spirytus z wina, wreszcie do fabryki octu;
- b) z wytwórni do innej wytwórni, do wolnego składu, do gorzelnii odpędzającej spirytus z wina, do fabryki octu, wreszcie do wywozu zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.
- c) z wolnego składu do innego wolnego składu, do wytwórni napojów winnych, do gorzelnii odpędzającej spirytus z wina, do fabryki octu, wreszcie do wywozu zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

§ 66. 1) Napoje winne przesyłane pod węzłem podatku mają być urzędowo odprawione i urzędowo przyjęte w miejscu przeznaczenia.

2) Odprawiona przesyłka pozostaje pod węzłem podatku, za który odpowiada wysyłający względnie odbiorca (§ 67) aż do chwili urzędowego odbioru przesyłki na miejscu przeznaczenia.

3) Władza skarbowa, właściwa dla kredytowania podatku (§ 21 ust. 2), może zażądać stosownego zabezpieczenia całego lub części podatku obciążającego przesyłkę, jeżeli przewożone napoje nie są skazane; w takim wypadku złożone zabezpieczenie ulega zwolnieniu po urzędowym odebraniu przesyłki w miejscu przeznaczenia.

§ 67. 1) Urzędy celne wydają napoje winne, będące pod węzłem podatku, jedynie na podstawie każdorazowego zaświadczenia właściwego urzędu skarbowego. W zaświadczeniu urząd skarbowy stwierdza prawo do poboru przez odbierające przedsiębiorstwo napojów winnych pod węzłem podatku.

2) Wszelkie przesyłki napojów winnych, idące pod węzłem podatku, winny być zapisane na przychód do księgi (§ 48) w miejscu odbioru, w ilości wymienionej w świadectwie przewozowym, o ile urzędowe zabezpieczenie zostało nienaruszone i naczynia nie były w drodze uszkodzone. W wypadkach uszkodzenia naczyń lub zabezpieczeń ilość otrzymanego napoju winnego ustala K. S. i za ewentualne ubytki odpowiada: przy napojach winnych sprowadzanych z zagranicy, W. M. Gdańska lub odprawianych z wolnocłowych składów — odbiorca, w pozostałych zaś wypadkach — wysyłający, przyczem za powstałe ubytki podatek powinien być wpłacony w ciągu dni 7 od wezwania, o ile nie zaszły przyczyny przewidziane w §§ 13 i 14, upoważniające urząd skarbowy do zwolnienia od podatku.

§ 68. Przeznaczone do odprawy pod wężłem podatku beczki z napojami winnymi muszą być napełnione, butelki zaś aż do samej szyjki. Do poszczególnych skrzyń należy wkładać butelki jednakowych rozmiarów, napełnione napojami winnymi, podlegającymi tej samej stawce podatku spożywczego.

§ 69. Wysyłający winien dostawić przesyłkę z nienaruszonymi zabezpieczeniami urzędowymi do urzędu celnego, do miejsca, w którym K. S. dokonywa odprawy lub do miejsca przeznaczenia w wyznaczonym terminie (§ 70).

§ 70. Gdy przesyłka pozostająca pod wężłem podatku w ciągu jednego miesiąca nie nadejdzie do miejsca przeznaczenia Inspektor K. S., w obwodzie kontrolnym którego dokonano wysłania przesyłki, przeprowadza dochodzenia. Gdyby dochodzenia wykazały, że przesyłka odprawiona pod wężłem podatku nie wyszła wcale, lub wyszła tylko w części zagranicę względnie na obszar W. M. Gdańska lub do miejsca przeznaczenia — wysyłający jest obowiązany zapłacić w ciągu 7 dni od daty wezwania podatek od ilości, które nie wyszły zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska albo nie doszły do miejsca przeznaczenia.

§ 71. 1) Napoje winne mogą być przywożone z zagranicy lub wywożone zagranicę przez urzędy celne I klasy.

2) Wywóz oraz przywóz napojów winnych z obszaru W. M. Gdańska odbywa się w trybie przekazowym, ustalonym w umowie polsko-gdańskiej, zatwierdzonej ustawą z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 16, poz. 139).

§ 72. Badanie napojów winnych sprowadzanych z zagranicy, odbywa się w sposób ustalony przepisami celnymi, sprowadzanych zaś z obszaru W. M. Gdańska — w sposób przewidziany w tem rozporządzeniu (§ 57).

§ 73. 1) Gdy podczas przewozu zajdzie konieczność zmiany miejsca przeznaczenia przesyłki, odprawionej przy udziale lub bez udziału K. S., wysyłający winien zawiadomić o tem urzędnika K. S., właściwego dla miejsca, w którym przesyłka znajduje się w danej chwili.

2) O ile przesyłka napojów winnych znajdujących się pod wężłem podatku powróci do miejsca wysłania, zwrócone napoje winne należy zapisać na przychód w odnośnych księgach przedsiębiorstwa wysyłającego z zachowaniem przepisu § 67.

Zaniki i ubytki.

§ 74. 1) Wytwórnice napojów winnych korzystają z norm zaniku, który przyznaje się dla wyrównania wszelkich strat przy produkcji i magazynowaniu w wysokości:

- a) przy wyrobieniu wina musującego — 9% od ilości wina wziętego do przeobu,
- b) przy wyrobieniu wina gazowanego — 3% od ilości wina wziętego do przerobu,

c) przy wyrobieniu pozostałych napojów winnych — 3% od ilości otrzymanego półfabrykatu po zakończeniu fermentacji głównej i odcedzeniu drożdży i części stałych (rubr. 7 księgi wzoru Nr. 6).

§ 75. 1) Zaniki oblicza się osobno dla każdego rodzaju napoju winnego, podlegającego odrębnej stawce podatku spożywczego, bez prawa wzajemnego zaliczenia. Ujawnione przy każdej rewizji ubytki wpisuje K. S. na rozchód w księdze magazynowej niezwłocznie po dokonaniu rewizji, przyczem ubytki, nieprzekraczające dozwolonych norm — w kolumnach przeznaczonych dla napojów winnych, niepodlegających opodatkowaniu, zaś ubytki przekraczające dozwolone normy — w kolumnach przeznaczonych dla napojów winnych, podlegających opodatkowaniu. Należność za ubytki przekraczające dozwolone normy ma być uiszczona w ciągu 7 dni od daty przeprowadzenia w księgach odpowiedzialnego wpisu.

2) Ujawnione przy każdej rewizji nadwyżki mają być zapisane do księgi magazynowej, jako oddzielne pozycje przychodu.

Sprzedaż hurtowa i detaliczna.

§ 76. Za sprzedaż hurtową uważa się sprzedaż w ilościach od 15 litrów objętościowych wżwż, za sprzedaż detaliczną — sprzedaż w ilościach poniżej 15 litrów objętościowych.

§ 77. Napoje winne mogą być nalewane do butelek, poza wytwórniami i wolnymi składami, w hurtowych i detalicznych miejscach sprzedaży za zezwoleniem izby skarbowej, która, po sprawdzeniu, czy pomieszczenie jest odpowiednie, wydaje zezwolenia na czas nieograniczony z zastrzeżeniem prawa odwołania w każdym czasie bez odszkodowania. Napełnianie butelek powinno być prawidłowe (§ 79, litera d) i dokonywane w oddzielnym, przeznaczonym dla tych czynności pomieszczeniu, z zachowaniem należytej czystości tak pomieszczeń, jak naczyń i wszelkich materiałów pomocniczych.

§ 78. Odnośnie do urządzenia, prowadzenia i kontroli zakładów sprzedaży napojów winnych obowiązują przepisy wykonawcze o monopolu spirytusowym.

Etykiety.

§ 79. 1) Naczynia z napojami winnymi, wypuszczone do wolnego obrotu, mają być opatrzone etykietami, na których należy podać:

- a) rodzaj napoju, a więc czy napój jest winem gronowym, rodzynkowym, owocowym, winem t. zw. sztucznym, moszczem, winem musującym gronowym lub owocowym, winem gazowanym gronowym lub owocowym, względnie miodem;
- b) przy moszczach — czy moszcz jest gronowy, owocowy, rodzynkowy, a także jego moc; naczynia, zawierające moszcze o mocy do 4.5° alkoholu, powinny być zaopatrzone napisem: „Moszcz o zawartości do 4.5° alkoholu”;

- c) przy winach gronowych — czy wino gronowe jest stołowe (do 16%), czy mocne (ponad 16%);
- d) przy wszystkich rodzajach wyrobów — zawartość napoju winnego w butelkach; odchylenie miary w nalanych i przeznaczonych do sprzedaży wyrobach w porównaniu z miarą podaną na etykietach, nie mogą przekraczać 2%;
- e) nazwę (firmę) wytwórni i jej siedzibę, a w razie rozlewu napojów winnych poza wytwórnią, nazwę i adres firmy rozlewającej.
- 2) Od umieszczania na etykietach oznaczenia „wino owocowe” izba skarbowa może zwolnić te wyroby, które posiadają nazwy towarowe powszechnie znane, jako rodzaje owoców (np. „wino porzeczkowe”, „wino jabłeczne”, „wino Złota Reneta” i t. p.).
- 3) Oryginalne etykiety napojów sprowadzanych z zagranicy mogą być używane do tych napojów w takim stanie, w jakim nadeszły z zagranicy, a brakujące oznaczenia należy umieszczać na oryginalnych etykietach lub dodatkowych naklejkach.

§ 80. Napoje podobne do wina (t. zw. wina sztuczne) mogą być wypuszczane do wolnego obrotu tylko pod nazwą: „Napój podobny do wina” lub „Wino sztuczne”, przyczem poszczególne słowa tego napisu na etykietach powinny być wykonane czcionkami, nie mniejszemi od największych użytych na etykiecie.

§ 81. Przedsiębiorcy wytwórni, wolnych składów i miejsc rozlewu napojów winnych obowiązani są zgłaszać wzory etykiet inspektorowi K. S., celem stwierdzenia, czy etykiety odpowiadają postanowieniom przepisów § 79 i 80. Etykiet niezatwierdzonych przez inspektora K. S. nie wolno nalepiać na naczyniach z napojami winnymi.

Przepisy przejściowe.

§ 82. 1) Izby skarbowe wyznaczają istniejącym już wytwórniom i wolnym składom stosowny termin dla przystosowania się do przepisanych niniejszym rozporządzeniem wymogów, dotyczących urządzeń, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia.

2) Izba Skarbowa może zezwolić wytwórniom już istniejącym na ulgi w przystosowaniu się do wymogów, przepisanych w § 36.

§ 83. Wszelkie druki, księgi i wykazy według wzorów przepisanych niniejszym rozporządzeniem należy prowadzić od dnia 1 lipca 1932 r.

Przepisy końcowe.

§ 84. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r., z wyjątkiem przepisów zawartych w §§ od 79 do 81, które wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Załączniki do rozp. Min. Skarbu z dn. 24 maja 1932 r. (poz. 471).

Wzór Nr. 1.
do § 19.

Z A S W I A D C Z E N I E

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w
zaświadcza niniejszem, że firma
w, ulica Nr. ma prawo nabycia
opasek podatkowych dla win musujących w Kasie Skarbowej w Nr.
za gotówkę (na kredyt).

Wymienionej firmie udzielony został na rok 19..... rozporządzeniem
w z dnia 19..... r. L. / kredyt
miesięczny podatku spożywczego od win musujących w wysokości Zł gr.

..... dnia 19..... r.

Pieczęć:

Podpis:

UWAGA: przy wypełnianiu zbędne skreślić.

Wzór Nr. 3.
do § 60.

ŚWIADECTWO PRZEWOZOWE Nr.....*)

na przewóz napojów winnych z

..... w ul. Nr.

..... w ul. Nr.

do wywozu zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska przez urząd celny (przekazowy) w

U w a g a: przy wypełnianiu zbędne skreślić:

Liczba kolejna wpisu	Dokładne oznaczenie napoju winnego według rodzaju i stopy podatkowej	Naczynia (butelki, wzgl. beczki)		Ogólna ilość litrów poszczególnych rodzajów napojów winnych
		Pojemność w litrach	Ilość każdej pojemności	
1	2	3	4	5
			Razem	

a) Zapisano na rozchód pod poz..... księgi magazynowej, wzgl. podatkowej.

b) Przesyłkę odprawiono pod węzłem podatku, jako przeznaczoną do.....
dnia..... 19..... r.

Podpis przedsiębiorcy względnie zastępcy:
.....

U w a g a: *) grzbiet i wórnik świadectwa przewozowego mają treść identyczną z wyżej podaną.

Wzór Nr. 5.

do § 46.

ZGŁOSZENIE WYROBU Nr.

W wytwórni napojów winnych..... w.....

przeprowadzany będzie wyrób napojów winnych na następujących warunkach:

Data rozpoczęcia fermentacji (godzina, dzień, miesiąc)	Oznaczenie napoju winnego, który ma być wyprodukowany	Ilość soków filtrow., względnie zacieru wziętego do fer- mentacji		Numer kadzi, w której będzie przeprowadzona fermentacja główna
		Oznacze- nie	Ilość w litrach	
1	2	3	4	5

..... dnia..... 19..... r.

Podpis przedsiębiorcy wytwórni, względnie zastępcy:

Inspektor Kontroli Skarbowej

w.....

Do rozpoczęcia i prowadzenia robót zgłoszonych niniejszem przeszkód
nie znajduję.

..... dnia..... 19..... r.

Inspektor Kontroli Skarbowej.

Wzór Nr. 7.
do § 48

(Okładka).

POMOCNICZA KSIĘGA PRODUKCJI

tłoczenia i doprawiania soków na rok 19.....

Wytwórni..... w..... ulica..... Nr.....

Księga niniejsza zawiera stron.

Przeszyto i oparafowano w Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w.....

dnia..... 19..... r.

Pieczęć:

Podpis:

Liczba ko- lejna w pi-su	Data rozpoczę- cia tłoczenia soków	Wzięto owoców surowych		Po odcedzeniu części stałych otrzymano soku litrów	D o d a n o		Wzięto goto- wego soku do wyrobu napo- jów winnych w litrach	U W A G I
		nazwa	kg		cukru kg	wody litrów		
1	2	3		4	5		6	7
	z przeniesienia							
	do przeniesienia							

Wzór Nr. 9.
do § 48.

(Okładka).

KSIĘGA MAGAZYNOWA

na rok 19.....

wytwórnia (wolny skład)..... w..... ul..... Nr.....

Księga niniejsza zawiera stron.

Przeszyto i oparafowano w Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów w

dnia..... 19..... r.

Pieczęć:

Podpis:

Pouczenie o sposobie prowadzenia książki:

- 1) Księgę zakłada się na każdy rok obrachunkowy (kalendaryzowy) osobno. Pozostałe w końcu roku zapasy przenosi się, jako pierwszą pozycję wpisu, do księgi magazynowej założonej na rok następny.
- 2) Po upływie każdego miesiąca i najpóźniej do dnia 5 następnego miesiąca należy przedkładać właściwej izbie skarbowej odpisy księgi za miesiąc ubiegły.
- 3) Do księgi wciąga się wpisy, zgodnie z dokumentami świadectw przewozowych, względnie księgi produkcji, natychmiast po otrzymaniu odnośnej przesyłki, lub niezwłocznie po zapisaniu napojów winnych w rubryce 7 księgi produkcji.
- 4) Kolumny „rozchodu” wypełnia się każdego dnia na podstawie świadectw przewozowych i w tym celu świadectwa przewozowe z całego dnia należy podsumować dla każdego rodzaju napojów winnych oddzielnie.
- 5) W rubrykach 4, 6 i 7 w wolnych kolumnach należy wpisać nazwy napojów winnych, zależnie od rodzaju i stopy podatkowej, a więc: wino gronowe do 16%, wino gronowe ponad 16%, wino rodzynkowe, owocowe, t. zw. sztuczne, miód sycony, wino gazowane gronowe i owocowe, moszcz gronowy, rodzynkowy i owocowy. Ilości rodzajów napojów winnych podanych w rub. 4, 6 i 7, a temsamem ilości kolumn rub. 4, 6 i 7 winny odpowiadać ilości rodzajów napojów magazynowych w danem przedsiębiorstwie.
- 6) Ubytki nieprzekraczające dozwolonych norm zaniku zapisuje się w rub. 7, ubytki przekraczające dozwolone normy zapisuje się w rub. 6, zaś nadwyżki w rub. 4.
- 7) Należy prowadzić podsumowania roczne „z przeniesienia” i stronicami „do przeniesienia” oraz zestawienia miesięczne.

(Wewnętrzna strona).

P R Z Y C H Ó D				R O Z C H Ó D				Uwagi
Liczba kolejna wpisu	Dzień i miesiąc wpisu	Pozycja księgi produkcji, względnie numer i data świadectwa przewozowego tudzież oznaczenie i adres firmy, od której przesyłkę otrzymano, tudzież odnotowanie nadwyżek	Rodzaj napoju	Numer świadectwa przewozowego, wzgl. odnotowanie ubytków	R o d z a j n a p o j u		podać cel na jaki przeznaczony został napój winny	
					opodatkowanego	nieopodatkowanego		
				ilość litrów	i l o ś ć l i t r ó w			
1	2	3	4	5	6	7	8	
		z przeniesienia						
		do przeniesienia						

